

Arrest

nr. 315 487 van 25 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 mei 2024.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juli 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart afkomstig te zijn uit Afghanistan, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 23 augustus 2023, waarbij haar huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft de verzoekende partij naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het

Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan de door haar voorgehouden problemen met de taliban of daesh. Deze beslissing werd door de Raad bevestigd in het arrest van 28 juni 2023 met nummer 291 161.

In het kader van haar huidig volgend verzoek stelt de verzoekende partij dat haar uiteengezette problemen met de taliban en daesh nog steeds actueel zijn. Haar vermiste broer werd gelokaliseerd en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend in België. Ze verklaart dat ongeveer twee maanden voor 2 augustus 2023 haar kleine broer gevangen werd genomen door de taliban als drukingsmiddel tegen haar familie. De taliban proberen op deze manier wapens van haar vader te verkrijgen. Haar vader had het land echter reeds verlaten. Daarnaast vreest ze de taliban omwille van haar manier van leven in Europa en de foto's van haarzelf op sociale media.

De verzoekende partij legt ter staving van haar tweede verzoek om internationale bescherming geen documenten neer.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat ze in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na een grondige lezing van het administratief dossier kan, in navolging van de commissaris-generaal, worden besloten dat ze geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat:

- haar vorig verzoek werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat ze door louter te stellen dat haar problemen nog steeds actueel zijn hier niets aan wijzigt en op zich niet van die aard is om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen;*
- ze op geen enkele wijze aantoont dat haar jongere broer werd gevangengenomen door de taliban om haar familie onder druk te zetten om wapens te verkrijgen waardoor dit een loutere blote bewering betreft zonder enig begin van bewijs;*
- het feit dat ze niet akkoord is met het leeftijdsonderzoek reeds werd beoordeeld in het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming;*
- het feit dat ze niet akkoord is met de opmerking van de commissaris-generaal dat ze in Slovenië heeft verklaard over de Pakistaanse nationaliteit te beschikken eveneens reeds werd beoordeeld in haar vorig verzoek om internationale bescherming.*

De commissaris-generaal heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen die de verzoekende partij aanbracht in het kader van haar huidig volgend beschermingsverzoek en heeft deze afdoende onderzocht alsook zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de commissaris-generaal op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat ze geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. De verzoekende partij slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5. In het verzoekschrift beperkt de verzoekende partij zich tot het herhalen van haar vrees voor daesh en de taliban maar doet geen enkele moeite om bovenstaande motivering van de commissaris-generaal te weerleggen of in een ander daglicht te plaatsen. De verzoekende partij is geboren in het jaar 2000 en is op heden 24 jaar oud. Dit kan bezwaarlijk een zeer jonge leeftijd worden genoemd waardoor ze niet in staat zou zijn om juiste, correcte en eenduidige verklaringen af te leggen over de kernelementen van haar vluchtrelaas. Het feit dat ze ongeschoold is ontslaat haar evenmin van deze verplichting. De commissaris-generaal heeft voor het overige reeds geoordeeld dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar vader, broer of zijzelf problemen had met de taliban of daesh. Dit werd bevestigd in het arrest van 28 juni 2023 met nummer 291 161. De verzoekende partij kan dan ook niet dienstig opwerpen dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de tewerkstelling van haar vader en broer bij de beoordeling van haar huidig verzoek om internationale bescherming. De commissaris-generaal stelt verder in de bestreden beslissing terecht dat elk verzoek om internationale bescherming individueel en op zijn eigen merites wordt beoordeeld. Het feit dat haar broer een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en haar

andere broer door de taliban werd ontvoerd kan dan ook niet worden gezien als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

6. In het arrest van 28 juni 2023 met nummer 291 161 wordt geoordeeld dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat ze bij een terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat ze daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan, aangezien ze minder dan twee jaar in België is en haar vormende jaren in Afghanistan heeft gehad en daar tevens over een netwerk beschikt. Ze kan deze beoordeling niet ombuigen door louter te verwijzen in het verzoekschrift naar verschillende rapporten die stellen dat (verwesterde) Afghanen een risico lopen op vervolging of een reëel risico lopen op ernstige schade. Haar betoog mist de nodige concretisering en onderbouwing. Ze verduidelijkt verder niet welke foto's ze op haar telefoon heeft staan waardoor dit niet kan worden gezien als een nieuw element die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

7. Door voorts louter de algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan aan te kaarten, brengt de verzoekende partij geen concrete elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de motieven in de bestreden beslissing die hiermee verband houden en de eerder gedane analyse van de Raad in zijn arrest met nummer 291 161, met name dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan niet het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban.

De verzoekende partij brengt verder geen concrete elementen aan die aantonen dat ze bij een terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij ze niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door de taliban dan wel andere actoren.

9. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, oordeelde de Raad in het kader van haar vorige verzoek in het arrest met nummer 291 161 dat het geweld in de provincie Nangarhar geen hoog niveau bereikt waardoor er niet kan worden aangenomen dat ze louter omwille van haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Ze laat tevens na het bewijs te leveren dat ze specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Nangarhar. Evenmin beschikt de

Raad over elementen die erop wijzen dat er in haar hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat ze een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van de geactualiseerde landeninformatie bijgebracht door commissaris-generaal, dringt zich heden eenzelfde conclusie op.

De verzoekende partij brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Evenmin is er sprake van persoonlijke omstandigheden die het risico in haar hoofde zouden verhogen. De verzoekende partij brengt geen concrete elementen bij die hier anders doen over denken.

10. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek of er in casu nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

11. Wat betreft de ingeroepen schending van gelijkheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij op geen enkele wijze toelicht waarom zij van oordeel is dat de hierboven vermelde artikelen worden geschonden. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of rechtsbeginsel wordt geschonden. Aangezien de verzoekende partij dit volledig nalaat, is dit middel niet-ontvankelijk.

12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij de Dienst

Vreemdelingenzaken de kans kreeg om haar verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van haar huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoekende partij, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal.

12. Bijgevolg lijkt de verzoekende partij geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat ze in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 18 juli 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1520 legt de eed af en tolkt Pashtou

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP legt de vertaling van het laatste stuk van de eerder door haar neergelegde aanvullende nota neer en geeft toelichting bij deze aanvullende nota. Het gaat om foto's met een Belgische vriendin waarop zij dolverliefd is, ze hebben toekomstplannen, wat een positieve indicator is van verwestering want ze weet wat de gevolgen zijn van 'zina' en ze verwijst hiervoor naar arresten van de Raad: steniging, vervolging en vermoord worden door het huidige regime. Ze wijst verder op haar lange verblijf buiten Afghanistan en op een brief van de taliban over het werk van haar broer, aanwezig ter zitting, die hier een beroep tegen een Dublinprocedure hangende heeft. Ze vraagt beide dossiers aan elkaar te koppelen, beide terug te sturen naar het CGVS want de tewerkstelling van haar broer is intussen nu wel bewezen. Haar broer is eveneens gevlucht net als haar vader die werkzaam was voor de ALP, en die nu in Iran verblijft. Bij terugkeer wordt ze vermoord. De kamervoorzitter wijst er VzP op dat beide dossiers niet gevoegd kunnen worden gezien de onderscheiden procedures. VzP herhaalt dat zij niet terug wil, 3,5 jaar in Europa verblijft, hier gelukkig is, niet overweg kan met de taliban noch religieus noch politiek. Haar vader en broer werkten voor de overheid, ze kan niet terug. Wat ze hier doet is tegen de regels van de taliban.”

5. Door zich tot voormelde argumentatie ter terechtzitting te beperken, brengt de verzoekende partij geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 21 mei 2024.

5.1. Waar de verzoekende partij in de aanvullende nota stelt dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming, moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar vermeende problemen met daesh. Dit werd bevestigd in het arrest van 28 juni 2023 met nummer 291 161.

Ook in het kader van haar huidige verzoek om internationale bescherming stelt de commissaris-generaal vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar vermeende problemen met daesh en ze doet geen moeite in het verzoekschrift, de aanvullende nota of tijdens de terechtzitting om deze problemen verder aannemelijk te maken. Omdat er geen geloof kan worden gehecht aan haar problemen met daesh, moet ze ook de hulp niet inroepen van de taliban om haar te beschermen tegen daesh. Het is dan ook niet duidelijk waarom het in haar specifieke belang is dat de taliban niet als een actor van bescherming kunnen worden gezien en waartegen de taliban haar zouden moeten beschermen.

5.2. Ze stelt verder dat de taliban kunnen gezien worden als een actor van vervolging. In het arrest van 28 juni 2023 en haar huidige verzoek om internationale bescherming maakt ze echter ook niet aannemelijk dat ze enige vrees heeft voor de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst. Door ter terechtzitting haar reeds afgelegde verklaringen louter te herhalen, slaagt zij er niet in om de grond van de beschikking te weerleggen. De brief van de taliban met vertaling die zij ter terechtzitting neerlegt, is ook niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Deze brief heeft namelijk betrekking op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielaanvraag dat zij in het kader van haar vorig verzoek uiteengezet heeft en dat werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze motieven werden reeds door de Raad bevestigd. Bovendien betreft het slechts een kopie van een brief waardoor dit slechts een beperkte bewijswaarde heeft.

Ze maakt verder ook niet aannemelijk dat zij enige vrees heeft voor de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst omwille van een (toegeschreven) verwestering. Op heden slaagt ze hier nog steeds niet in. In de beschikking van 21 mei 2024 wordt verwezen naar het arrest van 28 juni 2023 met nummer 291 161. Hierin werd gesteld dat ze niet aannemelijk maakt dat ze verwesterd is, dat ze bij een terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde besmet door de Westerse waarden en dat zij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd. Door ter terechtzitting te stellen dat zij een Belgische vriendin heeft op wie zij dolverliefd is en met wie zij toekomstplannen heeft, dat zij reeds 3,5 jaar in Europa verblijft, hier gelukkig is en niet overweg kan met de taliban, doet ze hier geen afbreuk aan. De foto's die zij neerlegt per aanvullende nota van haar en haar vriendin, wijzigen ook niets aan dit standpunt. De relatie van verzoekende partij en haar verblijf hier in België werden immers reeds beoordeeld in het bovenvermelde arrest waarbij werd gesteld dat deze elementen geenszins kunnen volstaan om te concluderen dat hieruit ook daadwerkelijk een nood aan internationale bescherming voortvloeit. Aldus kunnen ze niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot. Ze maakt dan ook niet aannemelijk dat ze een opvatting, gedachte of mening heeft die ingaat tegen of die een uiting is van oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst, laat staan dat ze aannemelijk maakt dat haar een dergelijke gedachte, opvatting of mening kan worden toegedicht door de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst, waardoor ze vervolging dient te vreezen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Ook maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van activiteiten hier in België om deze reden anders, laat staan negatief, zal worden gepercipieerd en geïsoleerd en zij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd. Voorts toont de verzoekende partij met haar algemene verklaringen niet *in concreto* aan dat of waarom zij bij een terugkeer naar Afghanistan zou worden geconfronteerd met zodanig ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat zij haar leven aldaar niet zou kunnen opnemen en dat zij er niet (meer) zou kunnen aarden. Ook kan uit haar activiteiten alhier niet blijken dat haar gedragingen zijn doordrongen van een zodanige (onbewuste) verandering, dat zij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat zij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd.

5.3. De verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar ze stelt dat de Raad zich niet kan beroepen op het ontbreken van precedentwerking in de Belgische rechtsorde omdat dit dossier niet louter over een individu gaat maar over alle Afghanen die geïsoleerd worden door de hoogste religieuze leider van de taliban. In de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat de beoordeling van haar huidig verzoek om internationale bescherming weldegelijk een loutere beoordeling over de specifieke en individuele elementen van de verzoekende partij betreft, een beoordeling van de elementen en stukken die ze voegt ter staving van haar verzoek om internationale bescherming en de redenen waarom ze niet kan terugkeren naar Afghanistan. De bestreden beslissing en de beschikking die in het kader van haar beroep geschreven zijn, omvatten geenszins een beoordeling over alle Afghanen die geïsoleerd worden door de hoogste leider van de taliban. Dit betoog van de verzoekende partij doet geen afbreuk aan het principe dat in de continentale en Belgische rechtsorde, geen sprake is van een precedentwerking waardoor een verwijzing naar een ander arrest van de Raad of ander rechtcollege, in geen geval dienstig is.

5.4. Haar verwijzing in haar aanvullende nota naar de weblink <https://www.khaama.com/swedisch-committe-halts-activities-in-afghanistan-amid-rising-pressure/17/3/2024> om aan te tonen dat de Swedish Committee uit Afghanistan werd weggejaagd, werkt niet. Uit het gegeven dat de Swedish Committee uit Afghanistan vertrokken is, kan niet afgeleid worden dat voor elke Afghaan die

terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

5.5. Verder verwijst de verzoekende partij nog naar één rapport dat betrekking heeft op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Er kan uit dit rapport en het geheel van de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat de huidige algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het betoog in de aanvullende nota laat niet toe anders te oordelen.

5.6. Waar verzoekende partij ter terechtzitting vraagt om haar dossier te koppelen aan het dossier van haar broer die een beroep tegen een Dublinprocedure hangende heeft, kan hier niet op ingegaan worden zoals reeds tijdens de zitting vermeld. Aangezien het onderscheiden procedures betreffen is het niet mogelijk om de zaken te voegen.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS